

ת"פ (ירושלים) 22237-05-22 - מדינת ישראל נ' יעקב וקנין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22237-05-22 מדינת ישראל נ' וקנין

לפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י מר אור לוי, מתמחה

נגד

הנאשם
יעקב וקנין
ע"י ב"כ עוה"ד איתי שוורץ

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בריבוי עבירות גניבה, בשל מעשים שביצע במהלך חודש ינואר 2020. הנאשם נהג לעמוד אחרי לקוחות שביצעו פעולות שונות במסוף המחשב בבנק לאומי סניף גאולה בירושלים, המתין שיסיימו את מעשיהם, וכשעזבו את המסוף ניצל את פרק הזמן הקצר לפני שהמחשב התאפס והמשיך לבצע פעולות בחשבונותיהם. בדרך זו העביר הנאשם סכומי כסף שונים מחשבונותיהם של נפגעי העבירות אל חשבון הבנק שלו, של בני משפחתו או של אנשים שלהם היה חייב כסף. בדרך זו גנב הנאשם מארבעה לקוחות לפחות, שניים מהם בשנות ה-80 לחייהם, סכום כולל של 30,020 ₪ לפחות (להלן: "**התיק העיקרי**").

2. הנאשם צירף את ת"פ 72409-10-21, והורשע, על פי הודאתו, בעבירת גניבה נוספת שבוצעה ביום 11.6.20 בבנק מרכנתיל ברחוב יחזקאל בירושלים, ובמסגרתה הנאשם גנב, באותה שיטה שבה השתמש בעבירות שביצע בתיק העיקרי, סכום של 5,000 ₪, שאותם העביר מחשבונו של המתלונן, שהיה כבן 95 באותה עת, לחשבון הבנק של בנו של הנאשם (להלן: "**התיק המצורף**").

3. הצדדים הציגו הסדר טיעון שבמסגרתו כתב האישום בתיק העיקרי תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, צירף את התיק המצורף, הודה והורשע גם בו על פי הודאתו. הוסכם כי בכפוף להפקדה מראש של פיצוי בסך של 30,000 ₪ עד ליום 1.5.24, הצדדים יעתרו במשותף לגזור על הנאשם תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות (בכפוף להתאמתו לריצוי העונש בדרך זו), מאסר מותנה, קנס והפיצוי האמור. עוד הוסכם, כי אם לא

יופקד מלוא סכום הפיצוי עד למועד שנקבע, כל צד יטען לעונש כראות עיניו.

4. הנאשם לא הפקיד את סכום הפיצוי גם בחלוף עשרה חודשים מהמועד שנקבע מלכתחילה, ואף לא התייצב לדיון שנקבע לשמיעת הטענות לעונש, ביום 10.3.25.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין 12 ו-30 חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס כבד ומשמעותי ופיצוי מלא לנפגעי העבירות. בטיעוניה הדגישה המאשימה את הערכים המוגנים שנפגעו וטענה כי מידת הפגיעה בהם ניכרת לנוכח ריבוי העבירות והנפגעים, התכנון, התחכום והשיטתיות שאפיינו את המעשים, לנוכח גילם המבוגר של מרבית נפגעי העבירות וכן הדגישה את היקף הסכומים שגנב הנאשם, כ-35,000 ₪. המאשימה התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם, והוסיפה כי העובדה שלא עמד בתנאי ההסדר מהווה נסיבה לחומרא בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

6. בפתח הדיון שנקבע לשמיעת טענות לעונש ביקש ב"כ הנאשם לשחררו מייצוג, שכן הנאשם ניתק עמו קשר. בקשתו נדחתה. ב"כ הנאשם ביקש אף לדחות את שמיעת הטענות לעונש, בשל העדרותו של הנאשם מהדיון. על מנת שלא לפגוע בהגנת הנאשם, ניתנה לו אפשרות להגיש את טענותיו לעונש בכתב עד ליום 1.4.25. לבקשת הסנגור ניתנה לו מספר אורכות להגשת הטענות, ואלה הוגשו בסופו של יום רק ביום 28.5.25.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות בשני התיקים שצורפו, שבין מאסר מותנה ועשרה חודשי מאסר בפועל ומתחם קנס הולם בשיעור של חמישה עד עשרה אחוזים מסכום הגניבה. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם תשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירת גניבה, קנס בסכום 1,750 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות שבוצעו בתוך ימים ספורים, על רקע רצף אירועים אישיים קשים שבגינם נקלעו הנאשם ואשתו לחובות רבים, והכל בשעה שנדרשו לתמוך כלכלית בששת ילדיהם, לרבות הבגירים והנשואים, ולעמוד בחובות לנושים. נטען כי באותה עת הנאשם פונה מדירה ששכר עקב אי תשלום שכר דירה, והוא ורעייתו לא עבדו, ועל כן העביר חלק מהכספים שגנב אל בעלת הדירה ששכר. עוד נטען כי הנאשם לא עמד בתשלומי המשכנתא על דירה שהייתה בבעלותו והדירה הועברה לכינוס נכסים. נטען כי הסכום שגנב אינו גבוה במיוחד וכי הקורבנות הם אקראיים והנאשם לא בחר דווקא בקשישים. עוד נטען כי הנאשם השיב את הסכום שגנב כמתואר בתיק המצורף, ולצד זאת הפקיד בקופת בית המשפט סכום של 16,000 ₪ (הכולל גם ערבויות שהופקדו להבטחת התייצבותו). עוד הודגשו בטיעוני ב"כ הנאשם מצבו המשפחתי של הנאשם, מצבו הכלכלי הדחוק, נטען כי הוא עובד במשרת מלווה לקשיש ומשתכר כ-3,000 ₪ בחודש בממוצע, וכי הטלת קנס שאינו ברף הנמוך של מתחם הקנס ההולם, תגרום לפגיעה אנושה בנאשם ובמשפחתו ותמנע ממנו מלהשתקם מבחינה כלכלית.

ב"כ הנאשם תמך טענותיו בפסיקה וצירף להם ראיות הכוללות מסמכים מתיך החקירה המלמדים על השבת סכום הגניבה לנפגע העבירה בתיק המצורף, מסמכים הקשורים לפינויו של הנאשם

מדירה ששכר, מסמכים הקשורים בהליך כינוס הנכסים של הדירה שבבעלותו, הסדר תשלום חובות שערך הנאשם עם עיריית ירושלים, פירוט חובות לגמ"חים, דו"ח תיקים בהוצאה לפועל, מסמכי בנק, מסמכים רפואיים, ומכתבים המלמדים על מעמדו של הנאשם כראש כולל לשעבר בעיר טבריה, לצד מכתבי הכרה ותודה על פעילות שעשה הנאשם במסגרת תפקיד זה.

7. הנאשם בדברו האחרון תיאר את נסיבותיו האישיות, את המשבר שעברה משפחתו עם עזיבת העיר טבריה והמעבר לירושלים לפני כ-14 שנה, אירועים טראומטיים שעברו בני משפחתו של הנאשם ואת השפעתם על הנאשם ואשתו.

מתחם העונש ההולם

8. הנאשם הורשע, אמנם בגין מעשי עבירה שתוארו בשני כתבי אישום נפרדים, ואולם הגם שהעבירה בתיק המצורף בוצעה כחצי שנה לאחר שורת העבירות בתיק העיקרי, מדובר בעבירה שבוצעה בשיטה זהה והייתה חלק מאותה תכנית עבריינית. לפיכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין שני התיקים, שיביא לביטוי את העובדה כי הנאשם חזר על מעשי העבירה פעם אחר פעם.

9. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם שמירה על זכות הקניין והגנה על רכושו של אדם.

10. מדובר בשורת מעשים שבוצעו בצורה מתוככמת יחסית ומתוכננת מראש, תוך ניצול העובדה כי המעשים נעשו במרחב הציבורי, שבו עמידתו של הנאשם מאחורי לקוחות המשתמשים במסוף הבנק נחזית כפעולה תמימה, שאינה מעוררת חשד, ותוך ניצול פרק הזמן קצר שבין סיום ביצוע פעולה במסוף המחשב של הבנק ועזיבת הלקוח, לבין נעילת הגישה לביצוע פעולות נוספות.

11. מדובר במעשים מכוערים במיוחד, בפרט לנוכח העובדה שהגם שהנאשם גנב ממספר קורבנות צעירים, מרבית קורבנותיו של הנאשם היו קשישים בגילי 80 שנה ומעלה, אנשים אשר, ככלל, אינם מצויים ברזי הטכנולוגיה, ויכולתם להתגונן מפני מעשי נוכלות וגניבה, דוגמת אלה שביצע הנאשם, היא מוגבלת.

12. באמצעות העבירות גנב הנאשם סכום כולל של לפחות 35,200 ₪ מששת קורבנותיו בשני התיקים. משניים מהקורבנות גנב הנאשם כספים פעמיים באותו היום. הסכום שנגנב מכל אחד מהקורבנות הוא משמעותי ואינו זניח. הנאשם החזיר את הכספים שנגנבו בתיק המצורף כבר בשלב החקירה. יתר הכספים לא הוחזרו לקורבנות עד היום. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הפקיד עד כה בקופת בית המשפט 16,000 ₪, ואולם בחינת התיק הכספי מלמדת על תשלום אחד בלבד של 5,000 ₪ שטרם חולק למי מנפגעי העבירות.

13. הנאשם טען כי ביצע את העבירות מתוך מצוקה כלכלית וחובות שבהם היה נתון, ואולם יש לומר כי באותה עת הנאשם ואשתו בחרו שלא לעבוד, חרף גילם הצעיר, היה בבעלותם נכס מקרקעין והם תמכו כלכלית בילדיהם הבוגרים, שם הם בחרו לא לעבוד. בנסיבות אלה, קשה להתייחס אל המניע לביצוע העבירות כאל נסיבה מקלה.

14. עיון בפסיקה מלמד כי בגין מעשי גניבה בהיקף דומה נגזרו עונשים שכללו רכיב משמעותי של מאסר. ראו למשל רע"פ 5066/09 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (נבו 22.4.10); רע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל** (נבו 29.8.13); רע"פ 1524/21 **מישיב נ' מדינת ישראל** (נבו 4.4.21).

15. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות ושמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

16. משעה שהעבירות בוצעו מתוך מניע כספי, ישנה חשיבות להטלת עונש כספי בדמות קנס ופיצוי בשיעור שיהיו מותאמים לטובת ההנאה שהופקה מן העבירות, וכן לצורך השבת המצב של הנפגעים לקדמותו, ככל הניתן. ענישה מסוג זה מביאה לביטוי גם את חוסר הכדאיות הכלכלית שבביצוע העבירות, הן ביחס לנאשם עצמו, הן ביחס לציבור כולו. עם זאת, בהתאם להוראות סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת גובה הקנס שייגזר, אתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם כפי שפורט בטיעונים לעונש.

העונש המתאים לנאשם

17. הנאשם כבן 55. יש לו הרשעה קודמת בעבירת ביצוע עבודות ללא היתר. עברו הפלילי אינו רלבנטי ומשקלו בקביעת העונש נמוך.

18. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום, אשר חסכה את הצורך בשמיעת עדותם של נפגעי העבירה, על כל המורכבות הכרוכה בהבאתם של לפחות חלק מהם לבית המשפט. ההודאה מגלמת גם מידה מסוימת של קבלת אחריות על המעשים, ואולם העובדה כי בחלוף חמש שנים הנאשם לא פיצה את מרבית הנפגעים, מלמדת כי נטילת האחריות אינה שלמה.

19. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מלמד כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

במסגרת הסדר הטיעון שערכו, הצדדים גילו דעתם שהעונש שהיה הולם את מעשיו של הנאשם, לו הוא היה מפצה מראש את קורבנותיו בסכום הקרן של סך כל הכספים שגנב מהם, היה תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נלווים. משעה שהנאשם לא פיצה את מרבית קורבנותיו, מובן כי בהתאם לאמת המידה שהתוו הצדדים עצמם, על העונש שיוטל עליו להחמיר עמו מעבר לכך.

20. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 074-7831077 או 074-7831078.

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 19.10.25 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק י"א לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת מסוג עוון לפי פרק י"א לחוק העונשין, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ד. פיצוי לנפגעי העבירות בתיק העיקרי כמפורט להלן:

למר אליהו למברטי, עד תביעה 1 בכתב האישום המתוקן- סך 5,700 ₪.

לגב' בת שבע גורן (דהאן) עדת תביעה 3 בכתב האישום המתוקן- סך 2,500 ₪.

לגב' רחל רוזמרין, עדת תביעה 2 בכתב האישום המתוקן - סך 13,500 ₪.

למר ציון כאכשור, עד תביעה 4 בכתב האישום המתוקן- סך 6,500 ₪.

למר עקיבא אורזל, עד תביעה 5 בכתב האישום המתוקן- סך של 4,500 ₪.

פיצוי לנפגע העבירה בתיק המצורף מר זכריה אהוד, עד תביעה 1 בכתב האישום בת"פ 72409-10-21, בסך 500 ש"ח.

בסך הכל ישלם הנאשם פיצוי בסך 33,200, וזאת עד ליום 1.8.25.

הסכום שהופקד עד כה בקופת בית המשפט יקוזז לטובת הפיצוי.

ה. קנס בסך 4,000 ש"ח או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.9.25 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

על הנאשם לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון
073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי
תשלום)

21. המזכירות תבטל את שוברי התשלום שהונפקו לנאשם בעקבות החלטת כב' השופט איתן מיום 5.9.24, אלא אם כן איזה מהם כבר שולם. למען הסר ספק- על הנאשם לשלם רק את הפיצויים והקנס שנגזרו במסגרת גזר דין זה, ולא את התשלום שהוטל עליו לשלם במסגרת החלטתו הנ"ל מיום 5.9.24 של כב' השופט איתן.

22. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב סיוון תשפ"ה, 08 יוני 2025, בנוכחות הצדדים.